

TĖVIŠKĖS

AIDAI

Nr 48 (2077) 1997 m. gruodžio mėn. 9 d.

Eina 42-rus metus.

Melbourne

MEILĖ PRIEŠAMS

Aukščiausio spindėjimo pasiekia krikščioniškoji artimo meilė, kai mylime priešus. Mylėti priešus nėra lengva. Kaip retas kas žeminamas ramiai pakelia tą nuolankumo bandymą, taip panašiai nedaug kas nugali neapykantos priešui jausmą. Kad galėtume tą, kaip atrodo, sunkiausią krikščionybės dorybę vykdyti, turime išsiaiškinti, kas ji yra. Reikia žinoti, kaip turime elgtis su priešais, ir, kas svarbiausia, turime įsitikinti, kad nemylėdami priešų nesame (nors ir norėtume būti) tikri Kristaus mokiniai.

Ką reiškia mylėti priešus?

Pirmiausiai, mylėti priešus nereiškia, kad reikia mylėti jų piktus darbus, kuriais jie mus ar mūsų artimuosius, tautiečius ar tos pačios religijos išpažinėjus skriaudžia ir persekioja. Piktų darbų mes turime visur ir visada nekęsti. Tad ką reiškia mylėti priešus? Reiškia mylėti tų pikto darbų darytojus, jų gailėtis, už jų pasitaisymą melstis, už pikto pikto jiems neatsilyginti. Kodėl mes juos turime mylėti? O todėl, kad nežiūrint jų pikto darbų, jie yra Dangaus Tėvo vaikai, kad Kristus ir už juos mirė, kad jie yra pašaukti išganymui, kad ir juose šalia pikto, geriau juos pažinus, yra ir šio to gero. Juk, anot šv. Augustino, kas pas priešą yra liguisto, tas jame nekencia tavęs. Kai jo dvasia pasveiks, jis bus tau dėkingas už tavo meilę jam. Čia dar galėtume pridėti - nestoji meilė kaip tik ir bus padėjusi jam atsikratyti neapykanta.

Suprasime geriau, ką reiškia mylėti priešus, kai paaiškės, kaip neturime elgtis su jais. Kadangi mūsų priešiškus priešui pirmiausiai reiškiasi nemandagumu - jo tariamu nematymu, kaip pvz., su juo nepasisveikindami nuduodame, kad jo nematome, arba jo tariamu negirdėjimu, kai nuduodame, kad negirdėjome, kai jis mums kalbėjotai mylėti priešus ir reiškia neatsisakyti parodyti jam tų mandagumo reikalavimų, kuriuos parodome visiems pažįstamiems - pasisveikinti, atsakinėti į jo klausimus.

To negana. Kai sužinome, kad priešas prieš mus kalba, mus šmeižia ar apkalba, paprastai atsilyginame jam tuo pačiu. Mylėti priešus reiškia apie juos nieko blogo nekalbėti ar, kitaip sakant, tylėti. Mes esame linkę atsikeršyti už pikto pikto. Tačiau turime nepamiršti, kad ir pagonių išmintius yra pasakęs: „Geriausias kerštas, tai

neatsilyginti pikto už pikto“ (Markus Aurelius).

Ugdami savyje priešų meilę, turime melstis už juos. Būdami neapykantos stovyje, jie yra nelaimingi ir labai nutolę nuo krikščionybės dvasios. Kai už jų atsivertimą, pasikeitimą meldžiamės, jau tuo pačiu atsisakome jiems keršyti ir jiems atleidžiame.

Kadangi pykdami ant priešų mes dažniausiai esame jų atvilgiu šališki, vien tik pikta juose tematydami, tad mylėti priešus reiškia stengtis matyti ir tą gera, kuris juose yra. Retai juk sutinkame tokius žmones, kurie tebtūt vien nedorumų rinkinys.

Kadangi neapykanta priešams pasireiškia nuolatinu pykimu ant jų, tad reikia tą pykti slopinti, kad jis nevirštų kerštu. Viena geriausių priemonių nuslopinti pykti yra iš viso apie priešą negalvoti. Turime rūpintis, kad pyktis tvirtų neilgai, kad, anot apaštalo, „saulė nenusileistų ant mūsų rūstybės“ (Efez. 4, 26), kad tą pačią dieną, kada kilo, būtų užgesintas.

Sunkesni priešų meilės atvejai

Kas iki šiol čia pasakytą, atrodo, be ypatingai didelių pastangų, Dievo malonei padedant, gali būti įvykdyta. Bet Kristus

reikalauja dar aukštesnio priešų meilės laipsnio, kurie ne vienam sunkiau suprantamas ir dar sunkiau įvykdomas. Tokie reikalavimai kaip „gera darykite tiems, kurie jūsų nekencia... Nesipriešinkite piktam, bet jei kas ištioka tave per dešinį skruostą, atsuk jam kitą. Ir jei kas nori su tavimi bylinėtis teisme ir atimti tavo juopą, palik jam ir apsiaustą...“ (Mato 5), atrodo, draudžia kovoti su pačiu priešų daromu pikto, tartum tam pikto pataikautų ir tuo būdu prisidėtų prie jo plitimo. Kaip tai sprasti?

Virš cituotais posakiais Viešpats labiau negu ką kitą pabrėžė tą sėkmingiausią kovojimo būdą su priešų mums jaučiama neapykanta. Tą patį, kad ir kitais žodžiais išreiškė apaštalas Povilas: „Jei tavo neprietelis alksta, papenk jį; jei jis trokšta, duok jam atsigerti. Nes tai darydamas, tu krausi žarijas ant jo galvos. Nesiduok nugalėti savęs pikto, bet nugalėk pikto gerumu“ (Rom. 12, 20-21). Šis apaštalo posakis drauge su Viešpaties minėtais pamokymais reiškia, kad atlygindamas už pikto geru sužadinsi priešų širdyje sąžinės priekaištus, ir jis, savo pikto pamatęs, ji apgailės, pasmerks ir pasitaisys. Bet čia labai svarbu pabrėžti, kad duotis skriaudžiamam ir atsukti kitą skruostą mušimui yra tik tada pareiga, jei numatome, kad šitoks didvyriškas pasielgimas

priešą sugėdins, privers susimąstyti ir atims jam ūpą pikto toliau daryti ir antrą skruostą užgauti. Bet jei numatoma, kad priešas nesušigės ir toliau nesiginantį muš ir tuo būdu pikto stiprės, tada nėra pareigos kitą skruostą atsukti. Tada reikia protestuoti. Taip elgėsi ir mūsų Viešpats. Užgautas kančios metu kareivio per veidą, Jis žodžiais protestavo įrodinėdamas užgavikui, kad jis neteisėtai, neteisėtai ir neišmintingai padarė. Tad reikalauti iš priešų pažeistos teisybės atstatymo, kad ir per teismą, galima, o kartais net reikia, ypač tada, kai priešas ne kiek nebūdžiamas netik nesigraudins, bet dar drąsiau nedorybės daugins.

Heroiškai pakęsti didelę neteisę yra patariama, jei turime vilties laimėti daug didesnį dalyką - artimo sielą. Į tokį heroizmą kilnesnes sielas gali paraginti prisiminimas panašių heroizmo pasekmių, pvz., pirmojo diakono šv. Stepono akmenimis žudomo malda už žudikus atvertę krikščionių persekioją Saulių, paversdama jį uoliausiu krikščionybės skleidėju, šv. Pauliumi.

Paraginimai į priešų meilę

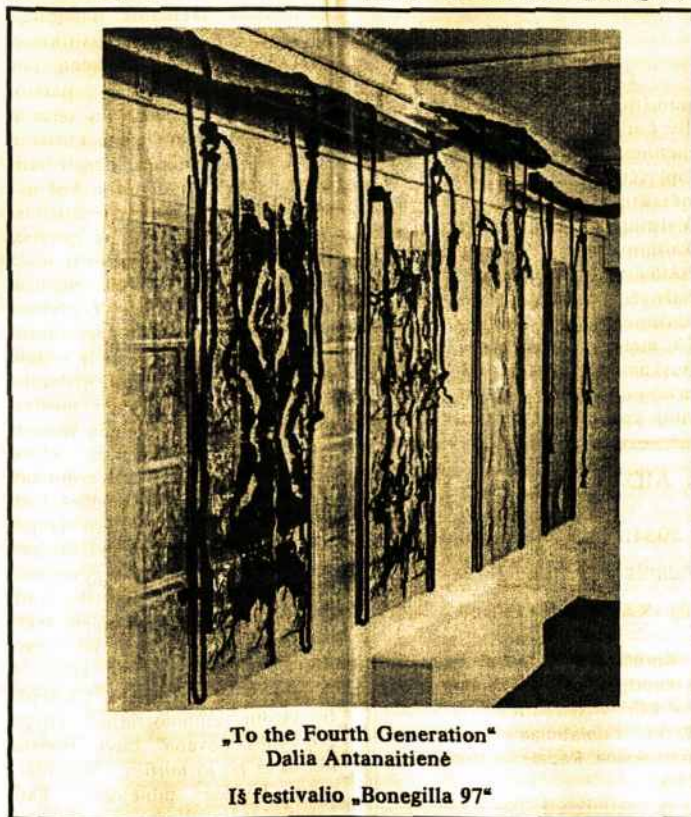
Didžiausias paraginimas, tai paties Kristaus pavyzdys. Nors Jisai su pikto kovojo, fariziejų vaidmainybę puolė, pirkliaujančius iš bažnyčios varė, o tačiau Judui išdavikui pabučiavimo neatsakė ir net jį „prietelio“ vardu įspėjo, o ant kryžiaus už savo kankintojus meldėsi: „Tėve, atleisk jiems, nes nežino, ką daro“ (Luko 23, 34). Čia prisimintina ir toji tiesa, kad Kristus už mus nusidėjėlius, taigi priešus, numirė. Kristus savo mirtimi norėjo iš savo priešų padaryti draugus. Jei Kristui tas žygis tiek kainavo, tai ir mums meilę priešams ugdant, tenka daug nusigalėti ir prisiversti.

Toliau, išganytojas mus ragina priešus mylėti savo kasdienybėje. Jo išmokytoje maldoje prašome: „atleisk mums mūsų kaltes, kaip ir mes atleidžiame savo kaltininkams“ (Mato 6, 12), t.y. tokiems, kurie mums yra nusikalte, daugiau ar mažiau priešais pasidare. O juk ir mes patys kasdien nusidėdami, kasdien Dievo priešais pasidarydami ir būdami kasdieninio atleidimo reikalingi, turime kasdien savo priešams atleisti, nes „jei jūs atleisite žmonėms jų kaltes“, tai, anot Išganytojo, „ir jūsų dangiškasis Tėvas jums atleis jūsų nuodėmes“ (Mato 6, 14).

Meilė priešams nėra tik patarimas, bet krikščionio pareiga, kad galėtume tapti Dievo vaikais (Mato 5, 43-47). Mylėti vien draugus sugėba ir pagonys. Krikščionys gi turi kilti meilėje aukščiau. Meilės priešams pavyzdį rodė ir apaštalai, kai vienas visų vardu rašė: „Mes esame keikiami ir laiminami, esame persekiojami ir kenciami; mums piktžodžiauja, ir mes meldžiamės (1 Kor 4, 12-13).

Jei priešų nekęstume, tas reikštų, kad pikto akivaizdoje mes patys pikto užsikrečiame ir pikto dauginame, kai tuo tarpu mes tikintieji turėtume meilę dauginti. Todėl tesingai sakė šv. Jonas nuo kryžiaus: „Ten kur nėra meilės, įnešk meilę ir išgausi meilę“. Kaip plėšrūs žvėrys prijaukinami sušvelnėja, taip priešų neapykanta nuginkluojama meile, jei ne šiandien, tai rytoj.

A. Grauslys

„To the Fourth Generation“
Dalia Antanaitienė

Iš festivalio „Bonegilla 97“

„Taisykite Viešpačiui kelią!“

II advento sekmadienis (Lk 3, 1-16)

Kun. Juozas Šeškevičius

Vienas iš Viešpaties kalbėjimo būdų yra bažnytinė liturgija. Pabandykime įsiklausyti, ką mums byloja Advento liturgija. Čia nuolat sutinkame tris asmenybes: pranašą Izaiją, kuris skelbė, jog ateis Viešpats, kuris surinks savo tautą ir rūpestingai ją globos; Joną Krikštytoją, kuris nukreipė savo klausytojų žvilgsnį į Kristų, kaip pasaulio nuodėmę naikinantį aukos avinėlį, ir Mariją, ir per ją atėjo pasaulio Išganytojas - gyvenimo šviesa. Visi jie yra talkininkai, padedantys pasiręgti Jo atėjimui... Šios dienos liturginių skaitymų pagrindinė mintis - taisykite Viešpačiui kelią. Tą raginimą skelbia Izaijas, jį kartoja Jonas Krikštytojas. Izaijas konkrečiai sako, kad reikia nulyginti kalvas, užpilti duobes ir išlyginti, kas yra kreiva. Tačiau mes aiškiai suprantame, kad tai turi būti ne materialus kelio tiesimas, bet dvasinis pasirėngimas. Viešpaties dieni turim pasiręgti dvasiškai.

Pirmasis dvasinio pasirėngimo žingsnis turi būti mūsų atsivertimas. Atsivertimą dažnai suprantame tik kaip netikinčio žmogaus atsigrėžimą į Dievą, ar nusidėjėlio pašukimą atgailos keliu. Tačiau mums visiems reikia atsivertimo. Kiekvienas savo mintyse, žodžiuose ir darbuose galime rasti didesnių ar mažesnių dalykų, kurie nesiderina su Dievo valia. Stengtis juos pakreipti Dievo valios link, tai ir yra mūsų kasdienis atsivertimas. Be to, kiekvienas iš mūsų turėtume kaip nors parodyti, kad kiekvieną advento dieną prisimename ir laukiame Viešpaties atėjimo.

Prieš keletą metų svečiavausi vienoje parapijoje pačiame miesto centre. Kiekvieną dieną 12 valandą ten būdavo aukojamos šv. Mišios ir jose dalyvaudavo pilna bažnyčia tikinčiųjų. Kai aš išsaciau savo

nusistebėjimą, senelis klebonas man paaiškino, kad kai kurie Amerikos katalikai advento ir gavėnios metu pasiryžta be sekmadienio Mišių kas savaitę dalyvauti dar vieneriose.. Dvyliktą valandą visose įstaigose paprastai būna pietų pertrauka. Žmonės tuo pasinaudodami ateina į Mišias. Nebūtinai dukart savaitėje dalyvaudami šv. Mišiose, bet kaip nors kitaip galėtume parodyti Viešpačiui, kad laukiame Jo atėjimo, pavyzdžiui, sukalbėdami trumpą kasdieninę maldą, ko nors atsizadėdami ar atlikdami kokį nors gerą darbą. Kaip moko apaštalas Petras, mums reikia pasižymėti šventu gyvenimu, maldingumu ir ilgesingai laukti mūsų Viešpaties atėjimo. Vienas pačių svarbiausių pasirėngimo darbų turėtų būti meilės įsakymo vykdymas. Šis įsakymas vykdomas ne tik išmaldos davimu, bet ir žodžiu, darbu, draugiškumu ir nuoširdžiu tarnavimu artimui.

Karo metais Vokietijos kaime

pas vieną ūkininką tarnavo jaunas lietuvis. Jis jautėsi labai vienišas. Jam būdavo ypač liūdna, kai artėdavo Kalėdos. Iš savo draugų, dirbusių kitame kaime, sužinojo, kad mieste yra daugiau lietuvių ir kad jie rengia bendras Kūčias ir sutarė su jais kartu švęsti. Kūčių dieną, užbaigęs darbus, leidosi į kelionę. Kad pasiektų draugus, jam reikėjo perkopti kalną. Eidamas kalnu pasivijo seną moterį ir vietos papročiu ją pasveikino: „Tesveikina Tave Dievas“. Senė garsiai sumurmėjo: „Matyt, vienas iš tų prakeiktų užsieniečių“.

Kai nusileido į pakalnę, pradėjo snigti. Greit pakilo pūga. Vėjas vertė sniegą didelėmis gniūžtėmis. O senė kalnuose. Ji iš tos pūgos neišsikapstys. Nežinia, ar jaunuolis tuo metu prisiminė Kristaus žodžius - „darykite gera tiems, kurie jūsų nekencia ir Jus persekioja“, bet jis grįžo atgal. Rado senę iš paskutinių jėgų kovojančią su pūga ir pargabeno ją į kaimą. Bet kai jis pasiekė savo draugų namus, jie jo nesulaukė jau buvę išvažiavę. Jis liko vienas nepažįstamam svetimam krašte. Gindamasis nuo šalčio vaikščiojo bažnytkaimio gatvėmis.

Pagaliau nustojo snigti. Artėjo vidurnaktis. Atsivėrė bažnyčios durys. Varpai kvietė į Pirmenėlių Mišias. Į bažnyčią ėjo ir jaunuolis.

Pamokslo metu kunigas pašakė: „Kas padarė gerą darbą, tas geriausiai pasirėngė sutikti Kūdikėlį Kristų“. Tuomet jaunuolio širdį užliejo Kalėdų džiaugsmas. Juo geriau pasirėngsime per adventą, tuo stipriau patirsime Kalėdų džiaugsmą ir Dieviškojo Kūdikio atėjimą.

kardinolo mirties buvo parduota 350.000 knygos egzempliorių. Dabar, kardinolo Joseph Bernardin pirmųjų mirties metinių proga pranešta, kad italų Queriniana leidykla išleido knygos itališką vertimą. Knygoje kardinolas pasakoja apie nelengvus išgyvenimus, patirtus per trejus paskutinius savo gyvenimo metus. Knyga, rašo recenzijoje italų žinių agentūra ANSA, sukels didelį įspūdį tiek tikinčiam, tiek netikinčiam, nes kardinolas labai atvirai ir nuoširdžiai pasakoja apie asmeniškai patirtus jaudinančius ir dramatiškus įvykius.

Buvęs Čikagos arkivyskupas Kardinolas Bernardin gimė 1928 metais Columbijos mieste Amerikoje. Jis buvo neturtingų italų imigrantų sūnus. Vaikystėje mirus tėvui buvo su seserimi motinos ir dviejų tetų užaugintas ir išleistas į mokslus.

oooOooo

Kai kas yra linkęs pastaruosius 52 metus vadinti taikos metais. Bet įsidėmėkime, kad per šį laikotarpį 25 milijonai žmonių žuvo karuose. Ne pasauliniame kare, bet mažuose, skausminguose karuose. Iš 25 milijonų žuvusiųjų 80 procentų buvo civiliniai gyventojai. Tai rodo, kad šie metai, dažniausiai regioniniai karai yra naujo pobūdžio, neįprasti, kartais net neskelbti karai. Jungtinių Tautų organizacijos nuopelnai tvirtinant taiką ir atitolinant karą yra akivaizdūs, nes per 52 metus nebuvo ir tikėkimės, kad ateityje nebus, kito pasaulinio karo. (Nukelta į 4-tą psl.)

Žinios iš Lietuvos Radijo Vatikane

Paryžiuje vykusi Jungtinių Tautų švietimo, mokslo ir kultūros organizacijos UNESCO generalinė konferencija, paskelbė vadinamąją „Žmogaus genomo apsaugos deklaraciją“, kuri uždraudė visus genetinius eksperimentus nukreiptus prieš žmogaus asmens orumą. Kelis kartus taisyta deklaracijos teksto galutinį variantą pasirašė 186 pasaulio valstybių, priklausančių UNESCO, atstovai.

Kas yra žmogaus genomas ir ką skelbia UNESCO deklaracija?

Genomas yra sutartinis techninis terminas reiškiantis žmogaus kūno struktūros ir bruožų visumą, kuri išsivysto pagal organizmo ląstelių chromosomų grandinėse užfiksuotą genetinį kodą.

Pastaruoju metu, ypač po šiemet sėkmingai įvykdytų avies klonavimo bandymų, atrodo yra rimtas pavojus, kad kam nors kils mintis pabandyti klonuoti ir žmogų. Be to, tam tikri mokslo sluoksniai jau anksčiau puoselėjo viltį surasti žmogaus agresyvumo, homoseksualizmo, ar kitų žmogaus savybių genus. Jeigu tie genai būtų surasti, ko iš esmės negalima atvesti, kartu kiltų pagunda juos neutralizuoti ir medicininėmis priemonėmis tarytum pataisyti žmogaus prigimtį.

Dėl to, Tarptautinis bioetikos komitetas ir UNESCO parengė deklaraciją, skelbiančią, kad individualus kiekvieno žmogaus

genomas yra visos žmonijos turtas ir kad, kaip toks, jis negali būti niekaip manipuluojamas. Deklaracija nedraudžia visų genetinių eksperimentų. Genetika jau pirmiausiai užsiima įvairių paveldimų, tai yra genitinių ligų tyrimu ir gydymu. Anksčiau minėtoji pagunda genetinėmis priemonėmis pakeisti žmogaus prigimtį nepriklauso eilinei, kasdienei genetikos tyrimų sričiai, o yra tik teoriškai įmanomas kraštutinumas, kurį norima uždrausti šia naująja UNESCO deklaracija. Nors deklaracija nėra juridškai saistantis tarptautinis dokumentas, jis vis dėlto turi labai didelį moralinį svorį ir jis be jokios abejonės nulems naujų juridinių normų nustatymą genitinių tyrimų srityje.

oooOooo

Čikagos arkivyskupija paminėjo kardinolo Joseph Bernardin mirties pirmasias metines. Kardinolo mirtis 96 metų lapkričio 14-tą dieną buvo didelė netektis Jungtinių Amerikos Valstijų katalikų bažnyčiai, nes kardinolas buvo laikomas vienu iškilniausių ir šviesiausių Amerikos bažnyčios vadovų. Priminsime, kad kardinolas Bernardin mirė sulaukęs 68 metų. Žinia apie jo mirtį nuskambėjo plačiai už Čikagos arkivyskupijos ir Jungtinių Valstijų ribų ypač dėl dviejų priežasčių.

Kardinolas Joseph Bernardin jau daugiau kaip metus sirgo vėžiu, o paskutinėmis gyvenimo savaitėmis, sužinojęs, kad vėžio liga tapo nepagydoma, atsisakė tolesnio gydymo. Toks kardinolo apsisprendimas sukėlė tam tikros polemikos. Tačiau kardinolas paaiškino, kad yra didelis skirtumas tarp pasirinkimo nusižudyti arba gyventi be perdėtos medicininės naštos.

Kaip tik tomis dienomis Amerikos vyskupai savo generalinėje asamblėjoje svarstė eutanazijos problemą. Tuo pačiu metu Amerikos Aukščiausiasis teismas svarstė ar neprieštarauja Konstitucijai teisė nusižudyti su gydytojo pagalba. Buvęs Amerikos vyskupų konferencijos pirmininkas kardinolas Bernardin dėl nusilpusios sveikatos nebegalėjo dalyvauti vyskupų susitikime. Tačiau lapkričio 7-tą dieną, jau praktiškai iš mirties patalo, Amerikos aukščiausiajam teismui pasiuntė jaudinantį laišką, kuriame pažymėjo, kad nėra ir negali būti kalbų apie teisę į eutanaziją. Tokios teisės negali būti, nes tai tiesioginis pasikėsinimas į žmogaus gyvybę, rašė kardinolas Bernardin ir tęsė: Aš, mirdamas, jaučiu kokią ypatingą yra gyvybės dovana. Gydytojo pagalba įvykdytas pagreitintos mirties sprendimas nėra ir negali būti paprastas paciento ir gydytojo susitarimas. Gyvybės ir mirties problema saisto kiekvieną žmogų, todėl ji yra pirmos eilės visuomeninis reikalas. Kardinolas Bernardin savo laiške pridūrė, kad eutanazijos įteisinimas yra naujas pavojus visuomenei ir klaidingas ženklas, esą nepilnutinio gyvenimo neverta gyventi. Simboliška, kad kardinolui Bernardin mirti teko ginant ne vieno savo, bet visos Amerikos visuomenės teisę į gyvybę. Kardinolo Joseph Bernardin autobiografinė knyga „Gyvybės dovana“ buvo išleista netrukus po jo mirties. Neseniai savo laidose minėjome, kad Jungtinėse Valstijose per metus nuo

TĒVIŠKĒS AIDAI

18 Henry St., Kensington, Vic. 3031. Tel. 9376 7355

Published by the Australian Lithuanian Catholic Federation

LEIDŽIA AUSTRALIJOS LIETUVIŲ KATALIKŲ FEDERACIJA

Redaktorius Edvardas Sidlauskas. Korespondencijas, straipsnius, skelbimus, prenumeratas siųsti viršuje nurodytu adresu. Prenumeratos kaina metams \$40. Kituose kraštuose \$45. Atskiras numeris \$1.00. Skelbimai už kilties vieną cm. - \$2.00. Nuolatiniams skelbėjams daroma nuolaida. Už skelbimų turinį neatsakoma. Redakcija straipsnius ir korespondencijas taiso savo nuožiūra.

NUSIPOLITIKAVO

Rašo dr. Jonas Kunca, M.D.

Prieš 25 metus H.Kissinger'is išstūmė Maskvą iš Vidurinių Rytų politikos. Užr. min. Warren Christopher, 1995 m. susitikęs su Primakovu Damaske, įspėjo rusų už. ministrą, kad bet koks susitarimas liečiąs Vid. Rytus turi būti amerikiečių reikalas, nes ta zona yra labai svarbi JAV.

Dabar išėjo kitaip: Rusija įsimaish į Vid.Rytų politiką dėl Vašingtono kaltės. Kad suprasti JAV jautrumą Vid.Rytų klausimuose, reikia prisiminti, jog ten randasi didžiulės naftos atsargos ir, kas yra gal svarbiau, ten yra Izraelis, kurio saugumą ir globą yra užgarantavęs Vašingtonas. Anksčiau Amerikos politikai aiškino, kad Izraelis yra svarbus sąjungininkas galimame konflikte su komunistiniu pasauliu. Subyrėjus S.Sąjungai šitas pretekstas nebegalioja. Belpieka didžiulė vienos mažumos įtaka pačioj Amerikoje, dėl kurios Vašingtonas veda specialią, dažnai šališką, politiką ir padaro sau žalingų klaidų.

Palaikydama Izraelį ir jo agresyvumą Palestinoje, Vašingtonas prarado simpatijas ne tik arabų, bet iš vis musulmonų pasaulij. Kai neseniai Clinton'as pagrasino priversti ginklu Irako prezidentą atšaukti amerikiečių ginklų komisijos narių neleidimą dalyvauti komisijos darbe, Kuveitas, dėl kurio JAV paskelbė karą Irakui 1990 m., pareiškė, jog jis yra prieš jėgos vartojimą prieš Huseiną. Panašiai pasisakė ir P.Arabija, tvirtčiausia Vašingtono sąjungininkė Vid. Rytuose. Likusios Europa ir Kinija nepritarė JAV jėgos vartojimui šitam konflikte. Likusi viena S.Amerika suabejojo militarinės jėgos pavartojimo išmąngtingumu. Net gen. Schwarzkopf, Persijos įlankos karo vyriausias vadas, pareiškė, kad sunaikinti Huseiną būtų pavojinga, nes nežinia, kas atsitiktų po jo...

Po tiek pažadų sudrausminti Irako prezidentą ir karo laivyno ir aviacijos sutraukimo į Persijos įlanką, Clinton'ui pasidarė nepatogu nieko nedaryti. Tą progą išnaudojo Maskva. Primakovas pareiškė, kad jis, pasitaręs su Iraku, turi diplomatinę išeitį iš šito konflikto.

Atmesti taikos tarpininkavimą ir pradėti bombarduoti Iraką jau nebuvo kaip. JTO Saugumo Taryba parėmė Maskvos pasiūlymą ir savo posėdyje nutarė, kad Irakas atšauks amerikiečių delegatų darbo sustabdymą, o Maskvą rūpintis, kad uždėtos sankcijos Irakui būtų kuo anksčiau atšauktos. Maskva atsėdėjo prie Vid.Rytų derybų stalo ir ten liks ilgesnį laiką, kol nebus atšauktos minėtos sankcijos. Vašingtonas atsidūrė nemalonių padėtyje. Anksčiau jis tvirtino, kad sankcijos pasibaigs tik nebūnant Huseinui prezidentu, o dabar teks jas atšaukti prieš suplanuotą laiką.

Reikia pripažinti, kad ginklų komisija ieško būk tai paslėptų biologinių ir cheminių nuodų. Jei jų nerado per 7 metus, tai kada juos suras? Labai gali būti, kad tai yra Vašingtono pretekstas Huseino sunaikinimui. Deja dėl to kenčia visa irakiečių tauta. Kažin argalima pateisinti tokį tikslą ir jo siekimo priemonės?

Beto biologinius ir cheminius ginklus gamina gal 25 šalys. Iš jų pavojingiausias yra Iranas nusistatęs prieš žydų valstybę. Netrukus tokias substancijas gali pasigaminti teroristai ir pavartoti prieš bet ką. Sukontroliuoti tokių ginklų gamybą galėtų tik tvirta tarptautinė organizacija, pavyzdžiui JTO, jei ji būtų visų remiama. Irako kontrolė yra betikslė. Ji tik privedė prie Maskvos įsikišimo į Vid.Rytų problemas. Gali atsitikti, kad rusai pradės tarpininkauti ir palestiniečių-žydų konflikto sprendime, nes JAV politika ir čia yra šališka, nežadanti atsiekti taikos.

Neapgalvota Vašingtono politika duoda Maskvai galimybę išnaudoti progą. Per pereiną karą D.Roosevelt'as teikė Maskvai didžiulę pagalbą neužsitrikinęs, kad sovietų armijos po karo atsitrauks iš užimtų žemių. Taip Maskva pasigrobė pusę Europos. 1956 m. anglai, prancūzai ir Izraelis užpuolė Egiptą dėl Suez kanalo nusavinimo. Maskva išnaudojo progą nusiųsti tankus į Vengriją, kad numalšinti sukilimą prieš okupantą.

Vakarų klaidos katrojasi, ir Maskvos politinė strategija irgi. Savo taikdarybe Maskva patrauks arabų simpatijas į savo pusę ir susilpnins Vašingtono poziciją Viduriniuose Rytuose.

V.Žirinovskis nori pripažinti Padanijos respubliką

Padanija sulaukė svečio

„Tovarišč (drauge) Bossi“, - tokio egzotiško kreipinio nesitikėjo niekas - nei pats Siaurės Italijos separatistų lyderis Umberto Bossi, nei jo įkurtos Padanijos įstatymų leidėjai, susirinkę atšvesti pirmojo savo parlamento posėdžio.

„Drauge Bossi, aš esu be galo laimingas, matydamas Padanijos gimimą“, - apstulbusių deputatų akivaizdoje pasakė iškilmingo posėdžio svečias iš Maskvos Vladimiras Žirinovskis.

Rusijos liberalų demokratų partijos lyderis į viduramžių pilį, saugomą patuliuosius Padanijos „nacionalinės gvardijos“ karių žaliomis uniformomis, įžengė visai netikėtai.

„Rusijos delegacijos“ - taip vietos stebėtojai pakrikštijo V.Žirinovskį ir jo palydovus iš Rusijos ambasados - niekas nekvietai ir nelaukė.

Tiesa, į Padanijos parlamentelio inauguraciją atvyko ir kviestiniai svečiai: neseniai nepriklausomybę iškovojusių valstybių: Cekijos, Slovėnijos atstovai arba jos dar laukiantys baskai, katalonai, Pietų Tirolio gyventojai ir kiti.

Tačiau atvažiuavus svečiui iš Rusijos - V.Žirinovskiiui, beje, nutraukusiam atostogas tik turčiams prieinamoje Sardinijos saloje, Padanijoje užgimė sensacija. Bene pirmoji - tarptautinio masto.

Dovana - „matrioška“

Netikėto vizito reikšmę paaikšino pats U.Bossi, titulavęs parlamentarą iš Rusijos Italijoje įprastu kreipiniu „garbusis“.

„Garbusis Žirinovskis atvyko pripažinti parlamento, kuris yra ne primestas iš viršaus, o išrinktas liaudies. Tai, jog trečioji įtakingiausia Rusijos parlamento politinė jėga panorė mums pareikšti pagarbos ženklą, yra didžios demokratijos aktas“, - improvizuotoje spaudoje konferencijoje tvirtino Padanijos separatistų lyderis.

Padanijos kūrėjui, be kita ko,

labai patiko rusų nacionalisto samprotavimai dėl „Pietų problemos“.

„Pas mus, pietuose, taip pat yra žmonių, kurie nori tik šokti, pramogauti ir nieko nedirbti“, - užjautė Siaurės Italijos separatistus V.Žirinovskis.

Pasibaigus „šiltam susitikimui“ svečias iš Maskvos susijaudinusiai U.Bossi įteikė dovaną - geltoną „matriošką“.

V.Žirinovskis buvo santūrus

„Nepriklausomos“ Padanijos parlamento deputatai skandalingai pagarsėjusio rusų politiko vizitą vadino reikšmingu.

Žinoma, jie pasistengė neprisiminti ir neminėti kai kurių ne itin kuklių V.Žirinovskio planų susijazinti visas kada nors Rusijos imperijai priklausiusias teritorijas.

Atsargus šį kartą buvo ir pats liberaldemokratų lyderis: bendraudamas su U.Bossi jis stengėsi nevertoti tokių italų separatistams nemalonių žodžių kaip „imperija“, „kolonijos“ ir visos tos leksikos, kurią pastarieji priskiria nekenciamai Romai.

Tarp pripažinimo ir kalėjimo

„Jeigu būčiau Rusijos prezidentas, pripažinciau Padanijos nepriklausomybę“, - šios V.Žirinovskio intencijos padaniečiams sukėlė euforiją.

U.Bossi tokį vieno įtakingiausių Rusijos politikų pareiškimą tuoj pat „išvertė“ į dar neegzistuojančią padanų kalbą: „Dabar Padanija jau yra pripažinta tarptautiniu mastu“.

Pamats, kokią reakciją sukėlė jo geri linkežimai „keltų aišiams“ - padaniečiams, V.Žirinovskis prieš išvykdamas dovanavo dar vieną pažadą: kol jis dar nesėdi Kremliuje, pabandys nepriklausomybę pripažinimą išgauti iš dabartinio Rusijos vadovo.

„Kai B.Jelcinas vasario mėnesį atvyks oficialaus vizito į Italiją, bus suorganizuotas jo susitikimas su U.Bossi“, - po tokio V.Žirinovskio pažado vėl nugriaudėjo aplodismentų banga.

Padanijos parlamento lyderiams fantasmagoriški V.Žirinovskio pažadai pasirodė verti dėmesio ne veltui. Veronos prokuroras daugeliui jų iškėlė baudžiamąsias bylas už „antivalstybinę veiklą“.

„L.r.“

Baltijos šalių raginimai - vienos kitai

Lietuvos Prezidentas Algirdas Brazauskas akcentuoja, kad Europai įspūdi gali padaryti tik Baltijos valstybių tarpusavio santykių prognozuotumas, o skiriamasis šio regiono bruožas yra jo stabilumas.

A.Brazauskas sveikino Vilniuje prasidėjusios Baltijos Asamblėjos vienuoliktosios sesijos dalyvius. Prezidento manymu, kuo veiksmingesnė Baltijos Asamblėjos veikla galėtų sutelkti tris valstybes įgyvendinti šiuos tikslus.

A.Brazauskas paragino Baltijos Asamblėjos deputatus pritari ti Lietuvos delegacijos pasiūlytoms rezoliucijoms dėl Baltijos šalių integracijos į ES ir NATO. Jis taip pat pabrėžė geros valios ir draugiškumo Rusijai demonstravimo svarbą, „nors ir nepriimtinos jos siūlomos saugumo garantijos“.

Vėliau kalbėjęs Seimo pirmininkas Vytautas Landsbergis irgi pritarė pasiūlytai rezoliucijai dėl integracijos į ES, kur sveikinama rekomendacija narystės derybų pakviesti bent Estiją ir pažymima, kad Lietuva ir Latvija taip pat yra pasiruošusios pradėti derybas 1998 metais.

V.Landsbergis ragino nepritarti komentarams, neva vien Estijos pakvietimas skatina baltų tarpusavio pasitikėjimą.

„Nekritikuodami vieni kitų, turime siekti, kad laiko distancija tarp pirmų pakviestų ir vėliau pakviestų šalių būtų kuo trumpesnė ir tilptų į 1998-uosius“, - sakė V.Landsbergis.

Beje, V.Landsbergis pasiūlė Baltijos Asamblėjai pasvarstyti, ar Baltijos šalis nevertėtų prisijungti prie Vidurio Europos laiko juostos.

Baltijos Asamblėjos vicepirmininkas Arnoldas Rūtelis sakė, kad Lietuva, Latvija ir Estija turėtų aktyviau bendradarbiauti saugumo srityje, bei apgailestavo, jog šioje srityje yra panaši padėtis kokia buvo ir tarpukariu.

„Tai reiškia, kad pagrindinį dėmesį Baltijos valstybės skyrė bendradarbiavimui socialinėje, ekonominėje, kultūrinėje ir politinėje srityse. Vis dėlto tai nekompensuoja dėmesio saugumui trūkumo“, teigė Estijos delegacijos vadovas.

Jis ragino visus atminti mūsų šalių geopolitinę padėtį, nes, „kaip ir tikėtasi, mūsų saugumo garantijų pasirinkimą lydi Rusijos siūlymai vienašališkai garantuoti saugumą“. Toks siūlymas, anot A.Rūtelio, būtų priimtinas, jei ši valstybė atitrauktų savo kariuomenę nuo

TRUMPAI

Vilniuje įkurta Lietuvos pilietinė santalka - visuomeninė, ne politinė organizacija, pasiryžusi vienyti visuomenines organizacijas ir fizinius asmenis.

Į konferenciją Mokslų akademijos Didžiojoje salėje susirinko daugiau kaip 300 žmonių. Tačiau norą dalyvauti Lietuvos pilietinės santalkos veikloje pareiškė tik kas antras.

Santalkos tarybos pirmininku tapo Tautininkų sąjungos vadovas ir Miškininkų draugijos pirmininkas Vaidotas Antanaitis.

Konferencijoje dalyvavo daugiau nei pusė pretendentų į Prezidentus, taip pat daug Sąjūdžio iniciatorių ir narių. Sveikinimus atsiuntė Lietuvos Prezidentas Algirdas Brazauskas ir Seimo pirmininkas Vytautas Landsbergis.

Seimo pirmininko Vytauto Landsbergio perspėjimas Žemės ir miškų ūkio ministerijai apie kadrintus pakeitimus dar nereiškia, kad postų neteks jos vadovai.

Ministrui Vytautui Knašui nebus siūloma atsistatydinti, nors pastaruoju metu ministerijos veiklą kritikuoja ne vien opozicijos, bet ir valdančiosios partijos atstovai.

Vyriausybė ministerijoje ketina atlikti struktūrinius pertvarkymus. Vietoj dviejų departamentų įkurta institucija bus savarankiškesnė, jos vadovo kandidatūra bus derinama ir su Ministru Pirminku.

Tikimasi, kad naujasis departamentas padės paspartinti žemės reformą, kol kas lėtai vykstantį nekilnojamojo turto grąžinimo savininkams procesą. Šios institucijos paskirtis - vadovauti reformai, rengti teisinius aktus.

Didžioji Britanija ir toliau padės Lietuvos kariškius mokyti anglų kalbos, rengs karininkų kursus, taip pat bus plėtojami abiejų šalių karinių jūrų laivynų ir savanoriškųjų tarnybų ryšiai.

Tai numatyta Vilniuje pasirašytame Lietuvos krašto apsaugos ir Jungtinės Karalystės gynybos ministerijų 1998 metų bendradarbiavimo plane.

Dokumentą pasirašė Didžiosios Britanijos gynybos viceministras John Spellar ir Lietuvos krašto apsaugos viceministras Povilas Malakauskas. Panašius planus Jungtinės Karalystės pareigūnas taip pat pasirašys kitose dviejose Baltijos šalyse. „Mes liekame išpareigoję padėti Lietuvai, Latvijai ir Estijai stiprinti ginkluotąsias pajėgas, ypatingą dėmesį skirdami Baltijos taikos palaikymo batalionui (BALBTAT) ir Baltijos karinių jūrų laivynų eskadrui (BALTRONI)“, - žurnalistams sakė J.Spellar.

Seimas priėmė Lietuvos gyventojų genocido ir rezistencijos tyrimo centro nuostatus, kuriuos parengė šiemet vasarį paskirta naujoji Centro generalinė direktorė D.Kuodytė.

Centras tirs visas genocido bei nusikaltimų žmonijai ir

žmoniškumui apraiškas, Lietuvos gyventojų persekiojimą okupacijų metais, ginkluotojo ir neginkluotojo pasipriešinimo okupacijoms procesus, inicijuos genocido organizatorių ir vykdytojų teisinį įvertinimą, įamžins laisvės kovotojų ir genocido aukų atminimą.

Centras tirs okupacinių režimų 1939-1990 metais vykdytą Lietuvos gyventojų fizinių bei dvasinį genocidą, taip at 1920-1939 metais Vilniaus krašte okupacinio režimo vykdytą politiką.

Panevėžio Kristaus Karaliaus katedros klebonas monsinjoras Juozapas Antanavičius nuo šiol bus ir miesto Vyriausiojo policijos komisariato kapelionas. Dvasininkas tapo pirmuoju policijos kapelionu Lietuvoje. Sioms pareigoms 66 metų J.Antanavičių skyrė Panevėžio vyskupas Juozapas Preikšas.

Numatoma, kad naujasis kapelionas bent vieną kartą per savaitę lankysis Panevėžio vyriausiąjame policijos komisariate ir jo komisariatuose. Pabendrauti su kapelionu galės ne tik policijos darbuotojai, bet ir areštinės gyventojai.

Palangoje vyko žymaus mokslininko, finansininko ir pedagogo akademiko Vlodo Jurgučio atminimui skirti renginiai, susieti su Lietuvos banko ir lito 75 metų jubiliejumi.

Palangoje gimęs ir čia palaidotas V.Jurgutis (1885-1966 m.) padėjo pagrindus Lietuvos bankininkystei, kūrė nacionalinę valiutą ir visą šalies finansų sistemą. Jis buvo pirmasis Lietuvos banko valdytojas. V.Jurgučio įtvirtintas litas tarpukario laikais išgarsėjo kaip viena stabiliausių valiutų Europoje. Kurį laiką jis vadovavo ir Užsienio reikalų ministerijai.

Po karo, okupacijos metais V.Jurgučio nuopelnus garsinti ir svarbiausius jo veikalus („Finansų mokslo pagrindai“, „Pinigai“) platinti buvo uždrausta.

Lietuvius turbūt labiausiai erzina surusinti Karaliaučiaus krašto vietovardžiai. Net ir pats rusiškasis pavadinimas Kaliningrado sritimi, nieko bendro neturėjęs nei su carine, nei sovietine Rusija bei jų praeitimi. Tad nenuostabu, kad dabartinis Lietuvos seimo narys Stasys Buškevičius pasiūlė įteisinti tradicinių lietuviškų Karaliaučiaus krašto vietovardžių vartojimą Lietuvoje. ELTA, cituodama jo žodžius rugsėjo 22 d. pranešime rašo: „Tai labai svarbu mūsų istorinei atminčiai, o Rusijai kiekvieną kartą mandagiai primintume etninę regiono priklausomybę... Pasiūlymas buvo įrašytas seimo sekretoriato, bet nebuvo svarstytas ir turbūt nebus svarstomas.“

RAŠOTE TESTAMENTĄ? Skirkite dalį „Tėviškės“ Aidams! Mintimi šventa ten investuokite save, Kur Dievas ir Tėvynė šaukia. Būk apaštalas spaudos „Tėviškės Aiduos“!

Pirmuosius mokslo metus ši rudenį pradėjo Balstogės universitetas anksčiau buvęs tik Varšuvos universiteto skyrius. Balstogės universitetą atidarė Lenkijos ministeris pirm. Vlodzimežas Cimoševičius, linkėdamas, kad ši aukštoji mokykla būtų svetinga bei atvira kitų šalių jaunimui, tose šalyse gyvenantiems lėnkams, taip pat lietuviams ir gudams. Jis taipgi pabrėžė, kad Balstogės universitetas yra pusiauakelyje tarp Varšuvos ir Vilniaus, o jo atidarymo išvakarėse Lietuvos suteikta garbės pilietybe buvo pagerbtas Paryžiuje leidžiamo lenkų žurnalo „Kultura“ redaktorius Jerzy Giedroyc.

Lenkijos lietuvių draugija, įžengdama į penktąjį veiklos dešimtmetį, Seinuose atidarė „Aušros“ leidyklos ir redakcijos skyrių. Jis prisiglaudė LLD Seinų skyriaus patalpose. Skaitytojus ten kasdien priims vietiniai bendradarbiai ar iš Punsko atvažiuojantys oficialūs pareigūnai. Ten bus teikiama informacija „Aušros“ bei „Aušrelės“ skaitytojams, priimami jų pageidavimai.

Lietuvos mokyklos šešių simtų metų sukakties proga mokslo ir švietimo ministeris Zigmas Zinkevičius paskyrė tūkstančio litų premiją Punsko krašto mokytojoms Vladię Pajaujienę ir Elenai Vainiėnėi.

Siekdami pagerinti dvišalius santykius, Tokijoje susitiko Kinijos premjeras Li Peng'as ir Japonijos premjeras Ryutaro Hashimoto. Vyriausybės vadovai aptarė teritorinį ginčą, Kinijos ir Taivano santykius, stiprėjančius Japonijos gynybos ryšius su Jungtinėmis Valstijomis.

Li Peng'as, atvykęs į Japoniją pirmą kartą po 1989-tųjų, kai buvo žiauriai susidorota su demokratijos šalininkais Pekino Tiananmeno aikštėje, su R.Hashimoto kalbėjosi daugiau kaip dvi valandas.

Tokijo ir Pekino santykiai pamažu gerėja Manoma, kad Peng'o vizitas ir abiejų vyriausybės vadovų pasirašomi susitarimai dėl pagalbos ir žuvininkystės prisidės prie dvišalių santykių gerinimo.

Bandydama padidinti savo įtaką Azijoje, Rusija turi glaudinti ryšius su didžiausia regiono valstybė Kinija, pastaruoju metu pradėjusia gana aktyviai bendrauti su Jungtinėmis Valstijomis.

Prieš kurį laiką Kinijos lyderis Jiang Zeminas lankėsi JAV. Pekinas šią kelionę įvertino kaip kokybinį dviejų šalių santykių lūžį. B.Jelcino vizito metu pasauliui pademonstruota, kad Rusija ir

Kinija liko „strateginės partnerės“. Prieš kelionę į Pekiną B.Jelcinas interviu Rusijos spaudoje teigė, kad pasaulyje neturėtų dominuoti viena supervalstybė - Jungtinės Valstijos.

B.Jelcinas pareiškė, kad vizitas į Kiniją sustiprins Rusijos strateginę partnerystę su Rytų milžinu. Šią partnerystę jis pavadino Rusijos užsienio politikos „prioritetine kryptimi“.

„Mūsų bendri pastarųjų metų laimėjimai rodo didelį pasitikėjimą ir intensyvų aukšto lygio dialogą. Mes esame tvirtai nusprendę jį tęsti“, - teigė B.Jelcinas.

Nežinoma Pakistano teroristų grupuotė prisiėmė atsakomybę dėl Karaciu mieste įvykdyto keturių amerikiečių nužudymo.

„Aimalo slaptuoju komitetu“ pasivadinusiu grupuotė paskelbė, kad Pakistane bus nužudyti visi amerikiečiai, jei Jungtinės Valstijos bus įvykdyta mirties bausmė pakistaniečiui Mirui Aimalui Kasi.

M.A.Kasi Virdžinijos valstijos (JAV) teismas pripažino kaltu 1993 metais nužudžius du Centrinės žvalgybos valdybos (CZV) agentus. Teismas dar nepaskelbė bausmės M.A.Kasi. Teroristų organizacijos laiške, kurį išspausdino didžiausias urdu kalba leidžiamas Pakistano dienraštis „Jang“, išpėjama, kad Pakistane bus sunaikintos JAV diplomatinės misijos bei verslo kompanijų atstovybės, jei M.A.Kasi bus nuteistas mirties bausme.

„Mes likviduosime visus Amerikos žydus, gyvenančius Pakistane, jei JAV bus pakartas M.A.Kasi“, - teigiama laiške, kurį komiteto vardu pasirašė Ajabas Gulas.

Žinios iš
Lietuvių ...

(Atkelta iš 2-tro psl.)

O juk nekarta buvo grėsmingai priartėta prie visuotinio sprogimo slenkščio, kaip antai Kubos krizės metu. 25 milijonai žuvusių karuose primena, kad taika nėra tikra kol nėra nuosekli. Kairurios taikdarystės operacijos buvo sėkmingos, kitos ne. Užtenka prisiminti kokia buvo Bosnijos Hercegovinos padėtis iki Deitono taikos susitarimo. Siekdama taikos arba ją tvirtindama, Jungtinių Tautų organizacija susiduria su konkrečiais sunkumais, kuriuos įveikti įmanoma tik labai sumaniais veiksmais. Jungtinių Tautų pareigūnas Romoje Staffan de Mistura taip pat paminėjo San Salvadorą. Pilietiniam karui buvo nematyti galo. Aukų buvo per 80.000 žmonių. Kariaujantieji nenorėjo tartis. Nebuvo matyti jokios išeities. Todėl paliaubų pretekstu buvo sumanyta skiepijimo akcija, kuri galėjo būti įgyvendinta tik nutraukus ugnį. Tris dienas nustojo ginklų žvangesys. Lygiagrečiai Jungtinių Tautų ir Vaikų Fondo veiksmais pavyko sustabdyti karo veiksmus. Per tą laiką žmonės suprato, kad karas nereikalingas, kad įmanoma gyventi be jo ir kad yra galima garbinga išeitis iš keblios situacijos. Netrukus buvo pradėtos derybos, sugrąžinusios taiką į Salvadorą.

Adelaidė

Lapkritis.

Sio mėnesio kiekvienas sekmdienis - savaitgalis ypatingas. Visų Šventųjų šventė 1-moji lapkričio jau dabar nebeprivaloma. Gaila. Mūsų šv. Kazimiero bažnyčioje kun. J. Petraitis aukoja šv. Mišias, skaitymus atlieka J. Bardauskas. Sv. Mišių skaitymai, Evangelija taip šviesūs, išryškinantys mūsų lūkesčius pasiekus Amžinybę, norisi, kad visi, visi išgirštų, bet - neprivaloma šventė ir žmonių mažai.

Vėlinės. 2-tra diena lapkričio, išpuolė sekmdienį. Šv. Kazimiero bažnyčioje 11 val. šv. Mišias aukoja kun. J. Petraitis už mūsų mirusius kunigus ir visus parapijiečius. Žmonių daugiau, Juk galima Dievulio išprašyti atlaides savo brangiesiems mirusiems.

Po šv. Mišių ir pietų važiuojame į Centennial Park kapines, renkamės prie mūsų Gerb. Kunigų kapų, kurie jau D-jos v-bos rūpesčiu papuošti sužydusių rožių ir orchidėjų puokštėmis, D-jos narės Rusnės ir Augustino Kubilių sodelyje suskintų ir jų paruoštų. Mūsų klebonas kun. J. Petraitis taip nuosirdžiai skaitė ir giedoję Vėlinių apeigų skaitymus, mes atsaknyjome, užbaigėme giesme „Viešpaties Angelas“. Susirinko gražus parapijiečių būrys.

Kun. klebonas su būreliu parapijiečių nuėjo pašventinti naujai supiltus kapelius - paminklus. Susirinkusieji iššiskirstė prie savo šeimų, artimųjų kapų. Jūs malda pasiekti, ant kapelio padėti praeities prisiminimų - ilgesio žiedelį, uždegti Vėlinių žvakutę.

Lankanciu būrelis vis mažėja, paminklai mūsų mirusiems smarkiai gausėja... Amžinajį atilsį, duok mūsų Mirusiems, Viešpatie, ir amžinoji šviesa tegul Jiems šviečia, tegul ilsisi ramybėje...

Lituania choro koncertas

Koncertas buvo ypatingas, jame dalyvavo ne tik Adelaidės „Lituania“ choras, bet ir iš Geelongo atvykęs lietuvių choras „Viltis“ ir Geelongo „Universal“ choras. Abiejų Geelongo chorų dirigentė - vadovė Gražina Pranauskienė.

Sekmdienį 9d. lapkričio šv. Kazimiero bažnyčioje 11 va. šv. Mišiose geelongiškai pagiedoję „Ave Maria“. Po šv. Mišių L.K. Centro salėje Liet. Kat. Moterų D-jos v-bos paruoštuose pietuose „Lituania“ choras pavaišino pietumis ir svečių chorus.

2 val. vyko koncertas Lietuvių Namuose.

Geelongo choras „Viltis“ pradėjo koncertą Maironio daina „Už Raseinių ant Dubysos“ ir lietuvių kompozitorių 5-kiom dainom. Geelongo „Universal Voice“ choras išpildė angliškai įvairių autorių ir kelias vokiškai - 11 dainų. Dirigavo G. Pranauskienė. Grakštūs, lankstūs dirigentės judesiai atsiliepia dainose banguojančiais niuansais.

Adelaidės „Lituania“ choras išpildė V. Klovos iš operos „Pilėnai“. Pasveikinimo chorą. Diriguojant V. Straukui, gyvai entuziastingai skambėjo.

Buvo staigmena „Lituania“ choro akompaniatorius Jonas Pocius pirmą kartą pasirodė, kaip dirigentas su daina „Augau aš pas tėveli“. Sveikiname jaunuolį pradedančių dirigento kelią.

Dar 3 „Lituania“ choro dainos. Paskutinė „Lopšinė gimtinei ir motinai“ muz. V. Mikalausko uždegti, jaudinanti.

Po pertraukos - jungtinis „Viltis“ ir „Universal Voice“ chorai, solo Stasė Lipšienė dainavo L. Abario „Viešpaties Lelija“. Gražus kūrinėlis, švelniai išpildytas. Dirigentė G. Pranauskienė.

Jungtinis „Viltis“ ir „Lituania“ moterų choras, dirigavo G. Pranauskienė, išpildė dvi dainas nuostabiai jautriai. Tai M. Noviko „Devynbalsė“ ir M. Vaitkevičiaus „Obelėlė ir Upelis“.

„Viltis“ ir „Lituania“ vyrų choras dainavo 2 dainas: „Kur tas kelelis“ T. Makičino ir „Ramovėnų maršą“ E. Gailevičiaus. Dirigavo V. Straukas - skambėjo galingai.

Jungtinis „Viltis“ ir „Lituania“ mišrus choras. Dirigentas V. Straukas „Už jūrių marių“ V. Banaičio ir „Audros siaučia“ M. K. Klajūno išpildė išgyventai, uždegančiai. Ir „Lietuva“ M. K. Klajūno, solo S. Lipšienė, dirigentė G. Pranauskienė. Puikiai išpildyta.

Užbaigiant visi trys chorai kartu sudainavo italų liaudies dainą „Laivelyje“, dirigavo G. Pranauskienė ir „Puikiuos Rožės“ harm. M. K. Klajūno, dirigavo V. Straukas.

Koncerte akompanavo J. Pocius.

Buvo geras ir labai įvairus koncertas. Susitiko Lituania, Viltis ir Universal Voice chorai. Dainuojantiems ir klausytojams buvo įdomu, malonu jautriai dainuotas, įvairių nuotaikų dainas išgirsti, išgyventi. Ačiū chorams už įdėtą darbą ir jį padovanojusiems koncerte buvusiems - buvo gražu.

Lietuvos Kariuomenės šventė - 79 metų sukaktis

Sventė buvo švenčiama lapkričio 16d. sekmd. Seštadienį Liet. Radijo valandoje paminėta J. Stačiūno įdomi paskaita.

16d. lapkričio 10.45 val. pakeltos vėliavos Liet. Kat. Parapijos šventoriuje, dalyvaujant Lietuvos, Ramovėnų ir Liet. Kat. Moterų D-jos vėliavom. Žodi tarė A. Pocius. Įdedu jo žodį:

„Šiandien švėsdami Lietuvos Kariuomenės šventę, mes susirinkome prie šio Sventosios Lietuvos Žemės paminklo pagerbti žuvusius dėl Lietuvos laisvės karius, šaulius ir partizanus, kurie savo gybyvės aukomis išpirko mums laisvę ir užtikrino mūsų Tautos tęstinumą.“

Mes taip pat norime šiandien prisiminti ir mūsų mirusius ramovėnus ir visus Adelaidės lietuvius, kurie iškeliavo į Amžinybę nebesulaukę laisvės dienų. Tegul jų šviesus atminimas, visada būna mūsų atmintyje.

Lietuva gyvendama kryžkelėje tarp rytų ir vakarų išgyveno daug karo audrų ir priespaudos nuo galingesnių kaimynų, bet visada išliko gyva.

Mūsų tėvai ir seneliai dirbo ir kovojo, kad išlaikyti Lietuvą gyvą ir laisvą. Jie paliko mums savo kovos testamentą, kad mes irgi saugotume Lietuvos laisvę ir baigdami šią žemišką kelionę, kovos vėliavą perduotume ateinančioms kartoms.

Kiekvienas žmogus, kuris gyvendamas šioje žemėje nori būti naudingas Dievui ir savo Tėvynei Lietuvai, turi palikti gerus savo gyvenimo pėdsakus, kad jo atminimas nedingtų kaip rytmečio rūkas be ženklo ir prasmės.

Mūsų Tautos prisikėlimo dainius Maironis prieš 80 metų rašė: „Graži tu mano brangi Tėvyne, nes daugel vargų patyrei“. Tikrai kuo daugiau vargų ir aukų Lietuva patyrė, tuo ji mums brangesnė pasidaro. Visada meilę savo tautai turi lydėti ir geri darbai jos gerovei.

Lietuva nors šiandien ir laisva bei nepriklausoma, bet gyvena pavojingoje kryžkelėje, buvę okupantai dar neapleido Mažosios Lietuvos ir į šią savo naują koloniją važinėja per Lietuvos žemę, sudarydami pavojingą padėtį mūsų Tautai ir Valstybei.

Šiandien švėsdami Kariuomenės šventę, prašykime Aukščiausiojo, kad Jis užtikrintų Lietuvos ateitį ir saugumą. Tikėkime visi šventai, kad Dievas niekada neapleis Kryžių ir Rūpintojėlių Žemės Sventosios Lietuvos“.

Pakeltos vėliavos, sugiedotas Tautos Himnas.

Įneštos vėliavos Bažnyčion, kur pavasariniai žiedai puošia Altorių daug žmonių, gieda šv. Kazimiero bažnyt. choras, prie vargonų J. Pocius. Kun. klebonas aukoja šv. Mišias, Ramovėnų intencija - už žuvusius karius, šaulius, partizanus už Lietuvos laisvę. Lekciją skaitė V. Patupas, Auką atnešė ramovėnai.

1.30 val. Lietuvių Namuose vyko Ramovėnų suruoštas minėjimas.

Minėjimą atidarė LKVS Adelaidės skyriaus pirmininkas J. Bočiulis. Įnešta ramovėnų vėliava, pakvietė kun. kleboną invokacijai. Atsistojimu - tylos minute pagerbta žuvusieji žiauriose kovose.

Kun. Juozas Petraitis išreiškė padėką Aukščiausiam už stebuklingai atstatytą Lietuvos

Egipto teisininkas padavė

ieškini, kaltindamas Anglijos karalienę Elizabeth II ir Didžiosios Britanijos ministrą pirmininką T. Blairą šiuos susidėjus su velniu ir nužudžius princesę Dianą todėl, kad ši pamilo musulmoną.

Nabihas el Wahshas sakė, kad Didžiajai Britanijai nepavyko pateisinti savo „demokratijos ir religinės laisvės lopšio“ reputacijos.

Advokatas teigė reikalaušias 100 tūkstančių svarų kiekvienam, kuris jaučiasi nusivylęs Didžiosios Britanijos veiksmais.

Nepriklausomybę 1990 kovo mėn. 11d. Ragino mus: Kiekvienas mūsų turime būti kovotojais dėl Tėvynės, stovėkime Tėvynės sargyboje. Tam esame reikalingi Dievo palaimos - stiprinki, Viešpatie, mus visus darbuotis Dievo garbei ir su geraja viltimi Tėvynės ateičiai.

Paskaitą skaitė V. Neverauskas. Jautri paskaita su prisiminimais iš praeities, kurie taip artimi ir mums visiems.

J. Bajorino deklamacija - sava kūryba, kurią įdedu:

Kartais pasiremiu ant savo gyvenimo,

Susimąstau, susikauptiu ir grįžtu praeitimi.

Lyg ekrane matau vaizdus gyvenimo,

O širdimi jaučiu džiaugsmus ir sielvartą, patirtą praeity.

Vaikystėje mus nieks nelepino, Jaunystė buvo peržiuri.

Vienus kalėjime kankino, Kitus sušaudė savi ir svetimi.

Mes ta karta, kuri kare užaugom, Kuri pajuto karo žiaurumą,

Mes ta karta, kur mirtį nugalėjom, Tėvynės meile skiepijom vaikus.

Mes ta karta, kur tėviškę mylėjom, Kuri su šautuvu išėjo į miškus.

Mes ta karta, kuri negrįžom, Palikę savo tėviškės namus.

Mes ta karta, kuriai taip pat priklausė meilė,

Kuriai mylėti buvo tik svaja.

Mes ta karta, kurią ir Sibire sušaldė. Kuriai į LIETVĄ sugrįžti buvo tik svaja.

Mes ta karta, kuri pasklido po žemynus

Ir ilgesys kankina visada.

Mes ta karta, kur kertam vandenynus,

Kad pamatyti žemę, kuri vadinasi LIETUVA.

Negalima gyventi vien tik atsiminimais,

Negalima gyventi vien tik praeitimi. Mes turime gyventi savais likimais, Mes turime gyventi ateitimi.

Juk tai tikra iškarpa iš mūsų kartos gyvenimo.

Toliau programoje dainavo Lituania vyrų choras, dirigentas V. Straukas, padainavo 2-vi dainas: „Pilkie keleliai, muz. T. Makičino ir „Ramovėnų maršą“, muz. E. Gailevičiaus.

Moterų oktetas vad. G. Vasiliauskienė akompanuojant, labai gražiai susidainavusios ir giliai išjautusios padainavo 3 dainas: „Eina garsas“ M. Petrausko, „Partizanų daina“, „Gintaro Tėvynė“ B. Gorbulskio.

Pirm. V. Bočiulis visiems programos dalyviams dėkojo, iškvietė Moterų okteto vadovę G. Vasiliauskienę ir „Lituania“ choro dirigentą V. Strauką, dėkojo ir įteikė dovanas. Pakvietė visus prie vėliavų nuleidimo. Apeigos užbaigtos Tautos Himnu ir giesme „Marija, Marija“.

Buvo gražus, prasmingais žodžiais, eilėmis ir dainomis, užpildytas minėjimas. S.P.

„Tėviškės Aidai“ yra vienintelis Australijos lietuvių katalikų laikraštis. Visi juos remkime. Iš anksto prisikiškime prenumeratos mokesį, įrašykime „Tėviškės Aidas“ į savo Testamentą. Katalikiška spauda reikalinga visada!

DŽIUGO TUNTAS

Metinė Tunto sueiga vyko lapkričio 30 d. sekmadienį. Visas Tuntas uniformuotas dalyvavo lietuviškose pamaldose Švč. Marijos Jūrų Žvaigždės bažnyčioje. Parapijos choras gražiai giedojo, vadovaujamas mūsų vyr. skautės Zitės Prašmutaitės ir mūsų Dvasios vadovas kun. prel. Pr. Daukyns per pamokslą mus minėjo prašydamas Dievo gausios palaimos mūsų Tunto Broliams ir Sesėms.

Tunto sueiga vyko Lietuvos Namuose Jubiliejinėje salėje. Tuntininko skautininko Povilo Kviecinsko įsakymus perskaitė Tunto adjutantė Daina Didžytė. Jaunesnės skautės: Lukaitytė Marta, Stephens Vilija ir Balbaitaitė Nerida įsigijo Dailininkės, Siuvėjos specialybes ir Tautinį ženklą. Jaunesnis skautas Lynikas Adomas įsigijo Dailininko specialybę.

Jaunesnės skautės II Patyrimo laipsnį išlaikiusi Lukaitytė Olivia prileista prie Jaunesniųjų Skautių žodžio. II Patyrimo laipsnį suteikia Jaunesnėms skautėms: Kymantaitė Ramintai, Mačiulaitė Stefutei ir Stephens Vilijai; ir Jaunesniams skautams: Didžiui Martynui, Vaitkui Mantui ir Stephens Edvardui.

Į skautes kandidates perveda

Jaunesnės skautės: Lukaitytė Marta, Balbaitaitė Nerida, Tamašauskaitė Elena ir Stephens Vilija. Į skautus kandidatus perveda Jaunesnį skautą Lyniką Adomą.

Tuntininkas skautininkas Povilas Kviecinskas sveikino Jaunesnius skautus ir skautes, padariusiems pažangą skautavime ir išreiškia padėką: Draugininkei ps. Onai Prašmutienei, jos padėjėjai vyr. skautei Albinai Strungaitei ir visiems prisidėjusiems jaunesnių skautų auklėjimui!

Tuntininkas dėkoja ps. Onai Prašmutienei, ps. Juozui Lukaičiui, ps. Rimui Skeiviui, vyr. skautėms - Dainai Didžytei, Linai Didžytei, Zitai Prašmutaitei, Albinai Strungaitei; s. Birutei Prašmutaitei, sk. vyčiui Vytui Antanaičiui, v.s. Rasai Statkuvieni, v.s. Danutei Lynikienei, Dvasios vadovui v.s. fil. kun. dr. Pr. Daukniui, Tėvų Komiteto pirm. Algiiui Klimui ir visiems bet kuriuo būdu padedant Tunto veikloje.

Tunto stovykla vyks „Treetops“ Skautų stovykloje 1998 m. sausio 3-10 dienomis. Kviečiu visus skaitlingiau dalyvauti ir darbu bei sumanymais prisidėti prie stovyklos pasisekimo. Šioje stovykloje Patyrusių skautų ir skautių Draugovės kviečiamas atsakomybėn vedant stovyklos vadovavimo pareigas.

Linkiu visiems sėkmės skautavime sekančiais metais ir kviečiu ryžtis dalyvauti skautų stovykloje Lietuvoje.

VIS BUDŽIU!

Tuntininkas

s. Povilas Kviecinskas

Lietuvos litų auksas

Pradinis penkiolikos milijonų litų aukso fondas buvo padvigubintas 1924 m., o vėliau jis kasmet paaugdavo apie milijoną dolerių. Aukštas buvo perkamas už Lietuvos eksportą gautais pinigais. Jam įsigyti būdavo panaudojami ir iš JAV giminėms Lietuvon atsiunčiami doleriai. Kai Lietuvą 1940 m. okupavo sovietai, ji užsienyje turėjo šešiasdešimt devynis milijonus litų vertės aukso: Anglijoje - dvidešimt septynis milijonus litų, JAV - dvidešimt tris milijonus, Švedijoje - vienuolika milijonų ir Šveicarijoje - aštuonis milijonus litų. Tada rinkoje buvo aštuoniasdešimt milijonų litų, o jų padengimui aukso - šešiasdešimt devyni milijonai. Sovietų

Sąjungai ilgais okupacijos metais nepavyko pasiglemžti viso Lietuvos lito aukso fondo užsienio bankuose. Neaiškumas kyla dėl V. Zinkevičienės rašinyje „Lietuvos aukso likimas“ visiškai nepaminėto Lietuvos aukso Prancūzijos banke. Mat pabaigoje rašoma, kad ji pirmoji 1992 m. vasario 14 d. sugrąžino 2,2 tonos aukso nepriklausomybę bei tarptautinį pripažinimą atgavusiai Lietuvai. Švedija už Maskvai atiduotą Lietuvos aukšą atsilygino pinigais. Apie Šveicariją, aukšą atidavusią sovietams, tyliama. Anglija ir JAV aukšą išsaugojo Lietuvai. Jos lito fondo aukso dabartinės atsargos yra 5,8 tonos. Jų vertė - 61,9 milijono dolerių.

„Tėviškės Žiburiai“

Sukilėlių nuopelnai įvertinti po mirties

1941-ųjų birželio sukilimo štabo narių nuopelnai po mirties įvertinti Vyčio Kryžiaus I-ojo laipsnio ordinu.

Šalies Prezidento A. Brazausko dekretu, šis aukštasis apdovanojimas yra skiriamas Lietuvos laisvę bei nepriklausomybę didvyriškai gynusiems ir 1941 metais Sovietų Sąjungos represinių struktūrų kankintiems bei Gorkio kalėjime sušaudytiems sukilimo štabo nariams Vytautui Bulvičiui, Jurgiui Gobui, Aleksui Kamantauskui, Juozui Kiliui, Stasiui Mockaičiui, Sadzevičiui, Antanui Skripauskui ir Leonui Žemkalniui.

Lietuvos karių diena - lapkričio 23-iajai - išleistame

Prezidento dekretu taip pat nurodyta, kad „už asmeninius nuopelnus kuriant bei stiprinant Lietuvos krašto apsaugą“ Karinių oro pajėgų vado pirmasis pavaduotojas pulkininkas Stasys Murza apdovanojamas Vyčio Kryžiaus 4-ojo laipsnio ordinu.

1991 metų sausio 11-13 dienomis Lietuvos laisvę bei nepriklausomybę gynę bei invalidais tapę keturi vilniečiai - Jūra Jaramaitienė, Rimantas Olčinskas, Pranas Palevičius ir Alfredas Račkauskas - apdovanoti Vyčio Kryžiaus 5-ojo laipsnio ordinais. Ordiniais ir medaliais taip pat apdovanota grupė Lietuvos kariškių.

„L.r.“

Vasario 16 gimnazijai reikia paramos

VASARIO 16 GIMNAZIJA

Vokietijos Federalinė valdžia praneša, kad ji nuo 2000 metų neberems Vasario 16 gimnazijos. Parama lig šiol buvo duodama iš fondų, skirtų Antrojo pasaulinio karo pabėgėliams. Šiuo metu gimnazija ir ja besirūpinančios institucijos ieško paramos iš kitų valdžios šaltinių, kaip pavydžiui vokiečių švietimo ministerijos. Gal ta parama nebūtų tokia didelė, bet vistiek gimnaziją tikriausia būtų galima išlaikyti.

Šiuo metu gimnaziją lanko 85 mokiniai: 50 iš Vokietijos, 2 iš Amerikos, 3 iš Argentinos ir 30 iš Lietuvos. Taigi didelė dauguma dar vis iš užsienio. Vokietijos lietuviams ši gimnazija labai svarbi, nes čia lietuviai gyvena labai išsibarstę po visą Vokietiją ir nepajėgia išlaikyti šeštadienių mokyklų. Todėl gimnazija yra vienintelė mokykla, kurioje šio krašto lietuvių vaikai gali mokytis lietuviškai.

Lietuvai ši gimnazija labai naudinga, nes čia besimokantys jaunuoliai išmoka gerai vokiškai ir angliškai, pagyena užsienyje ir susipažįsta su Vakarų kultūra bei mentalitetu. Be to jie čia gali įsigyti vokišką abitūrą, kuri atveria kelią į Vokietijos ir kitų kraštų universitetus. Visi žinome, kad Lietuvai reikia žmonių su vakarietišku išsilavinimu.

Dauguma tėvų iš Lietuvos, leidžiantys vaikus į šią gimnaziją nėra dideli turtuoliai. Dažniausiai

tai yra smulkūs verslininkai, kurie investuoja į savo vaikų mokslą. Prekiaudami su užsieniu, daugelis jų mato, kaip svarbu gerai mokėti užsienio kalbas. Dalį mokinių išlaiko išeivijos lietuviai. Savo vaikus čia siunčia taip pat lietuviai, kurie Vokietijoje tik laikinai gyvena dėl darbo arba mokslo. Visi čia besimokantys jaunuoliai grįžę į Lietuvą bus naudingi savo kraštui. Tai yra konkreti pagalba Lietuvai.

Mokyklos, o ypačingai bendrabučio išlaikymas yra labai brangus ir vieni tėvai nepajėgia visas išlaidas padengti. Todėl gimnazijai reikalingos aukos. O jos paskutiniaisiais metais labai sumažėjo. Šiais metais gimnazija surinko žymiai mažiau negu praėjusiais metais, o jau praėiti metai buvo baigti su didele skola. Ypačingai dabar, kai vedamos derybos dėl gimnazijos ateities, mes savo įnašą turėtume parodyti, kad norime šią gimnaziją išlaikyti, nes kitaip ir vokiečių valdžia nepadės. Todėl prašome Jūsų paramos.

Aukas prašome siųsti per Bendruomenę (nurodant, kad tai auka gimnazijai) arba tiesiog gimnazijai: Litauisches Gymnasium, Lorsche Str. 1, D 68623 Lampertheim - Huettenfeld, Germany.

V.J. Damijonaitis
Gimnazijos kuratorijos pirmininkas

A.Smitas
Direktorius

Apie lietuvių kovas - Lenkijos televizijoje

Lenkijos televizija parodė dokumentinį filmą „Žiūrėk, Lietuva...“, pasakojanti apie pusę amžiaus trukusias lietuvių tautos kančias. Filmą sukūrė režisierė Vita Zalakevičiūtė-Drygas, žinomo lietuvių režisieriaus Vytauto Zalakevičiaus duktė, kuri, baigusi Lodzės kino institutą, jau 15 metų gyvena Lenkijoje.

Filmas pasakoja apie septynių rezistencijos dalyvių ir tremtinių likimus. Autentiški kadrai rodo Lietuvos okupavimą 1940 metais, jos prijungimą prie SSRS ir lietuvių kovas su sovietų NKVD bei reguliarią kariuomenę.

„Nuo filmo sumanymo iki jo premjeros praėjo dveji metai“, -

sakė V. Zalakevičiūtė-Drygas.

Filmas yra bendra Lenkijos ir Lietuvos televizijų produkcija. Filmą finansavo Lenkijos televizija, o Lietuvos televizija nemokamai suteikė archyvinę dokumentiką bei padėjo aparatūra.

„Tai Lietuvos vizitinė kortelė Vakarams, parodanti, kas yra lietuvių tauta. Šis sukrečiantis filmas meistriškai parodo per atskirų žmonių istoriją tragišką Lietuvos likimą“, - taip apie filmą sakė Visos Lenkijos Lietuvos mylėtojų klubo pirmininkas Leonas Brodovskis.

Lietuvos televizija filmą rodė sekmadienį lapkričio 9d.

„L.r.“

Policijai trūksta budrumo

Vilniaus vyriausiojo policijos komisariato vadovybė įsakė visiems policininkams būti ypač budriems.

Toks įsakymas buvo duotas po to, kai ginkluoti banditai užpuolė ir nuginklavo du apsaugos policijos pareigūnus.

Tačiau budrumo Vilniaus policijai šis įsakymas, atrodo, nesuteikė. Vidury dienos iš Vilniaus viešosios policijos skirstymo punkto pabėgo vienas sulaikytasis.

Budrumo trūksta ne tik

Vilniaus policijos pareigūnams. Iš Kauno policijos arestinės apgaule buvo ištrūkęs ir plėšimu įtariamasis vyriškis.

Vilniaus kriminalinės policijos vadovas Visvaldas Račkauskas sakė, kad nuginkluotų apsaugos policininkų veiksmai taktiškai nebuvo teisingi, pareigūnai nesiėmė reikiamų atsargumų priemonių.

V. Račkauskas pripažino, kad iš esmės policijos profesinis taktinis parengimas nėra aukšto lygio. „L.r.“

IS MŪSŲ PARAPIJŲ

Melbournas

Mūsų Parapijos Sekmadienio Mokykla mokslo metus užbaigia gruodžio 14 d. sekmadienį, iškilmingomis pamaldomis Švč. Marijos Jūrų Žvaigždės bažnyčioje, o po pietų Lietuvių Namuose koncertų salėje 1.30 val. Mokslo metų užbaigimas, mokinių pasirodymai scenoje.

Kūčioms ploteklių galima gauti sekmadieniais prie lietuviškų pamaldų bažnyčios pas mūsų Parapijos Tarybos narį Zigmą Augaitį.

Parapijos išlaikymui bendra suma su paskirstymais auکوjo po \$100 J. Mikštas, B. Sadauskas, E. ir M. Sidlauskai, M.G. Varanius; \$80 V.L. Jomantas, \$65 J. Ermininė, po \$60 O.J. Bratiškai, O. Duoba, H.D. Kaladė, E. Saltmarienė, R. Smitas; po \$50 R. Kaunienė, A. Stankevičienė; \$30 L. Milvydienė, po \$20 M. Geštautienė, L. Katinas, G. Ramanauskas, A. Tamašauskas; po \$10 K. Sipaila ir V.S. Stasiliūnas, o ant galo \$40 paaukojo B. Leitonas. Visiems auکوjusiesiems ir kartu prisijungusiems „Tėviškės Aida“ prenumeratas nuosirdžiai dėkoja kun. Pr. Dauknyš.

Kūčios Melbourne

Prietyrusiom šeiminkėm vadovaus Elenutė Daugvila. Kūčios prasidės gruodžio 24 d. vakare Melbourne Lietuvių Namuose Svetainėje, kad mažieji ir seneliai galėtų laiku grįžti namo.

Vakarienė prasidės tradicine Kūčių apeiga. Mūsų Kūčios yra vienintelė iškilme sujungiant Paskutinės Vakarienės stalą su Betliejaus Prakartele. Po plotkelės pasidalinimo seks tradicinės Kūčios ir programa.

Vaikams iki 5 metų veltui. Jaunimui iki 12 metų \$10. Vyresniam jaunimui ir suaugusiems \$15. Užsisakyti pas mane prie bažnyčios ar telefonu į Parapijos Namus 9376 7355, nors dienos metu rečiau kada būnu, belankant ligonius, geriausiai paskambinti vakare. Užsisakyti iki gruodžio 10 dienos, nes šeiminkėms reikia iš anksto žinoti kokiam skaičiui paruošti Kūčias, užsimokant iš anksto.

Kun. prel. dr. Pr. Dauknyš

Aukos Australijos Lietuvių Fondui

\$100 - L.H. Ray, a.ŕa. Kęstučio Lyniko atminčiai. Ačiū už auką.

V. Ališauskas
AL Fondo išdininkas

SPORTAS

Lietuvos krepšinio istorijoje buvo atverstas naujas puslapis: „Cleveland Cavaliers“ vidurio puolėjas Z. Ilgauskas tapo trečiuoju Lietuvos krepšininku po S. Marčiulionio ir A. Sabonio, dalyvavusiu NBA čempionate.

Z. Ilgauskas per pirmąsias rungtynes i „Houston Rockets“ krepšį įmetė 16 taškų ir atkovojo tiek pat atšokusių kamuolių.

„Portland Trail Blazers“ vidurio puolėjui A. Sabonui šios NBA pirmenybės - jau trečiosios. Z. Ilgauskui buvo pirmosios oficialios rungtynės NBA. Pernai pakviestas į profesionalų lygą lietuvis praėjusį sezoną nežaidė dėl kojos traumos.

Z. Ilgauskas tapo trečiuoju Lietuvos krepšininku po S. Marčiulionio ir A. Sabonio, dalyvavusiu NBA čempionate.

Lietuvos futbolo rinktinės 22 metų puolėjas Edgaras Jankauskas pasirašė kontraktą su Belgijos čempionato lyderiu „Brugge“ klubu.

Belgijos spauda paskelbė, kad „Brugge“ už E. Jankauską sumokėjo 2,5 milijono JAV dolerių perėjimo mokesčių Maskvos „Torpedo-

Lapkričio mėn. „Tėviškės Aidams“ auکوjo:

\$200 kun. J. Petrauskas, \$100 Melb. Pensininkų s-ga., A. Valkienė; \$80 J.G. Lubickas, \$60 A. Lukšytė-Meiliūnaitė, \$30 Mrs. A. Pellen. Po \$20 J. Čyžas, E. ir V. Stagiai, V. Sukevičius; \$15 A. Sabrinskas. Po \$10 O. Aleknienė, I. Andrikonienė, A. Butkienė, V. Cekaravičius, J. Kazdailis, H. Korsokaitė, Z. Mackevičienė, P. Morkūnas, M. Prašmutienė, A. Vagnorius, P. Usienė; \$5 A. Gašliuskienė.

Nuosirdžiausia padėka auکوjusiesiems.

„T.A.“ administracija

Lužniki“ klubui. Tiek „Brugge“ ekipa dar nėra mokėjusi nė už vieną kitą futbolininką. Kontraktą E. Jankauskas pasirašė ketveriems su puse metų.

E. Jankauskas teigė apie kontrakto sąlygas neturis teisės kalbėti. Pernai Maskvos CSKA už E. Jankauską Vilniaus „Žalgirius“ sumokėjo 400 tūkstančių JAV dolerių.

„Labiausiai džiaugiuosi, kad pavyko ištrūkti iš Rusijos. Pusanatro sezono CSKA ir „Torpedo“ Lužniki“ klubuose man jau užteko“, - sakė E. Jankauskas.

Keturios Lietuvos komandos žaidė kontrolines rungtynes su JAV universitetų ekipomis. Trys iš jų Amerikoje iškovojo pergales.

Vilniaus „Sakalų“ krepšininkai 82:77 nugalėjo „Stephen F. Austin“ koledžo komandą. Klaipėdos „Neptūnas“ 75:65 įveikė „North Central“ ekipą.

Kauno „Laisvės“ moterys 72:88 pralaimėjo Dreiko universitetui. Lietuvos jaunimo merginų rinktinė 96:65 sutriuškino „North Central“ universiteto ekipą.

Gintariečiai ruošiasi kelionei į Lietuvą

Sokių grupės „Gintaras“ mergaitės su klumpėmis.
Foto: L. Kozlovskienės.

Dienos dar ilgėja, tačiau rūpesčių, darbų ir darbelių virtinė sparčiai didėja, o, deja, laikas iki taip greitai atsukanciu Kalėdų švenčių - nepastebėtinai tirpsta ir trumpėja. Nors su metų galu yra susijusios egzaminų sesijos mūsų studentijai, „Gintaro“ tautinių sokių grupės jaunimas spėja aktyviai reikštis mūsų lietuviškos bendruomenės gyvenime.

Visai neseniai savo jaunyste, grakštumu ir lietuviško šokio gražiu sušvytėję jie Bonegillos festivalyje, kur buvo švenčiama 50 metų pirmųjų pokarių emigrantų atvykimo į Australiją Jubiliejus. Ten dalyvavo jaunesnioji ir vyresnioji „Gintaro“ sokių grupės, iš kurių ne vienas tuoj po pasirodymo turėjo skubėti atgal į Melbourną prie savo darbų ar mokslų. Tačiau pareigą dalyvauti ir prisidėti prie šio jubiliejaus šventės jautė kiekvienas šokėjas. Ir pasirodė jie stebėtinai gražiai, šokdami iškilmingo atidarymo metu, o sekančią dieną net du kartus - gamtoje Albury arklių lenktynių aikštėje ir per popiečio Jubiliejinį Koncertą Wodonga salėje. Mano širdį užliejo tautinio pasididžiavimo jausmas, kai girdėjau šalia sėdinčius svetimačius, giriančius mūsų šokėjus. Jie išrinko ir balsavo už gražiausiai pasirodžiusią grupę. Ir tai buvo mūsų gintariečiai!

Gi praeitą sekmadienį vėl džiaugėmės „Gintaro“ šokėjais, kurie šoko jūros fone ir po dangaus skliautų - Melbourne uoste - vietoje, kur prieš 50 metų jų tėvai, greičiau seneliai, karo audrą atblokšti, pirmą kartą išlipo į šį krantą.

Jaunimas gražiai pašoko ir tuo pačiu turėjo progą pamatyti tas

vietas ir susipažinti su tom sąlygom, į kurias jų tėvai bei seneliai pateko atvykę Australijon.

Sventės metu Doncasterio MLA atstovas p. Viktor Perton kreipėsi taip pat ir į šokėjus, džiaugdamasis, kad jie, puoselėdami savo kultūrą - papročius, tradicijas, dainas ir šokius - tuo pačiu praturtino ir Australiją.

Ir tikrai, ši darni, didelė ir graži sokių grupė, atstovaujanti mus ir išeinanti bei pasirodanti kitataučių ir įvairių Australijos valdžios atstovų, parlamentarų tarpe parodo, kad lietuviai (taip vadinami Balts) ir po 50 atvykimo į Australiją metų neasimiliaivosi, neištirpo ir nepranyko Australijos gyvenime, o praturtino ją įvairiose gyvenimo sferose, tuo pačiu sugebėdami išlaikyti savo bendruomenės, tautinę kultūrą bei tuo didžiנותis.

Taigi, džiaukimės, didžiukimės ir paremkime savo jaunimą, kuris sunkiai dirba, studijuoja, o, kad išlaikytų savo lietuvių kultūrą, mokosi ir senovinių dainų, ir naujų tautinių sokių. Mes nematome tų savaitinių repetacijų ir neįsivaizduojame, kiek laiko ir pastangų jaunuoliai ir jų pasišventusi mokytoja p. Dalia Antanaitienė įdėda, kad pasiektų šį išskirtinai aukštą grupės lygį.

Siuo metu „Gintaro“ grupės šokėjai rimtai ruošiasi kelionei į Lietuvą, kur 1998 metais liepos mėn. vyks Pasaulio Lietuvių Dainų Sventė, Lietuvos valstybės atkūrimo 80-mečiui atžymėti.

Jei atsirastų norinčių grupę paremti aukomis, „Talkoje“ yra atidaryta tam tikslui specialią sąskaita. D. Didžienė

Gerb. Antanui ir Janinai Jankevičiams už 100 dolerių dovaną Parapijos chorui, giedojusiam per jų Vedybų 50 metų Jubiliejaus šv. Mišas, širdingai dėkojame.

Parapijos choras

Gerb. Marijai Geštautienėi už 20 dolerių dovaną Parapijos chorui, giedojusiam per A.ŕA. jos vyro Leono mirties pirmųjų metinių šv. Mišias, nuosirdžiai dėkojame.

Parapijos choras

Petrui Morkūnui

buvusiam Parapijos choro dirigentui, vadovui ir „Sambūrio“ choro dainininkui švenčiant 85-tąjį gimtadienį, sveikiname ir linkime daug gražių ir laimingų metų, gausios Dievo palaimos.

Sambūrio ir Parapijos chorai.

Simtatūkstantinė minia Vingio parke pritarė Sąjūdžio iniciatoriams siekti Lietuvos valstybingumo atstatymo. Pritarė suprasdami kas jų laukia. Pasižadėjo vardan Lietuvos viską iškęsti ir savo pažadą tęsia: tiek demokratiniais rinkimais, tiek veiksmis. Gyvu žiedu apjuosdami televizijos bokštą - Lietuvos langą į pasaulį, - krauju pašventindami pasienio stulpus - mūsų valstybės ribas. Dauguma balsų rinkdami Seiman dešiniuosius, paremdami juos referendumais ir atsiribodami nuo rinkiminių pažadų nesilaikančių deputatų.

Simtatūkstantinei miniai Sąjūdžio iniciatoriai nežadėjo aukso kalnų ar pieno upių, nes už laisvę dar reikia mokėti. Atvirksčiai, dargi įspėjo apie sunkumus. Ir visi sutiko: susikaupti, pasiryžti ir pasiekti. Nuo to įsimintino susijėmo praėjo 10 sunkių metų. Bendrų pastangų dėka atkūrėme Lietuvą, išprašėme okupantinę kariuomenę su visa karine pramone. Atstatėme mūsų valstybės ryšius ir pripažinimą pasaulyje, atkentėjome ekskomunistinį renesansą. Dešimt metų lietuviai tyliai plytą prie plytos atstatinėjo savo valstybę, nors buvo smaugiami blokadomis, pjudomi jedinstvininkais bei skriaudžiami omonininkų. Be aimanų ar streikų

Geelongo Lietuvių Bendruomenės Namams atstatyti aukojo:

\$500 Lithuanian Australian Club (Canberra) Inc.
\$300 Antanas Laukaitis
\$200 Dr. A. Gružauskas
\$50 Algis ir Lynne Vingrys
\$50 J.Vingrienė
\$50 Geelongo Lietuvių Bendruomenės Moterų Draugija
\$50 Mrs. C.Vaicekauskienė
\$50 Mrs M.Cimermonienė
\$20 V. ir E. Stuikevičiai
\$20 Mr and Mrs Zvirbliai
Visiems esame dėkingi už aukas.

Geelongo Lietuvių Bendruomenės valdyba

REMKIME AUSTRALIJOS LIETUVIŲ FONDA

nes jo tikslas yra: Skatinti, remti ir puoselėti lietuvių tautinę kultūrą, mokslą, švietimą, meną ir kitas lietuvių apraiškas. Fondą stiprinsime ir jį ugdydysime, jei įvairiomis progomis jam aukosime, stosime jo nariais ir nepamiršime jo surašydami testamentus. Testamentuose reikia įrašyti tiksliai angliškąjį Fondo pavadinimą ir adresą:

AUSTRALIAN LITHUANIAN FOUNDATION INC.
50 Errol Street, North Melbourne, Victoria.
Visą korespondenciją ir aukas prašome siųsti adresu:
P.O. Box 11, North Melbourne. Vic. 3051
A.L. Fondo Valdyba.

LIETUVIŠKAI KALBANTIS ADVOKATAS

Patariu visais juridiniais klausimais, ypatingai

- * Testamentų
- * Palikimų
- * Nekilnojamo turto pirkimu ir pardavimu
- * Pinigų investavimu
- * Seimos teisės
- * Civilinės ir kriminalinės bylos

Kreipkitės i Andrių Zilinską

Lukaitis Partners
Advokatai ir Notaras
123 Church Street, HAWTHORN, VIC 3802
Tel: (03) 9819 5515 Fax: (03) 9819 6078

UBAGO VAKARIENĖ

Dr. Rūta Gajauskaitė

praktėto bankininkų apiplėšimus ir nomenklatūros „prichvatizavimus“, pinigų nuvertėjimą ir kainų pakilimą...

Gyventojai savo pažadus tęsė. O valdžia? Matome kaip buvęs okupantas perka mūsų elektrą 3-6 kartus pigiau, o mums lieka skolos. Matome, kaip buvusiam okupantui parduodama mūsų mėsa pigiau nei savikaina, o skirtumas padengiamas iš mūsų kišenių! Nors Lietuva pati turi remtinų daugiavaikių ir invalidų šeimų. Matome kaip parduodami buvusiam okupantui strateginiai valstybės objektai. Tuo pačiu amžiams įteisinant okupantų ekonominę diktatūrą mums. Ir šiuo atveju jau nebeпадės jokių slaptų (Molotovo-Ribentropo) sutarčių išviešinimas. Šių akivaizdžiai nenaudingų Lietuvai veiksmų akivaizdoje tyliai tyliai gėsta visuomenės aktyvumas, smunka dvasinis pakilimas ir parama valdžiai.

Vis dažniau ir dažniau pastebime abejingumą, tuštančias bažnyčias, smunkantį dvasingumą ir augantį nusikalstamumą. Vis dažniau ir dažniau girdime apie senų žmonių savizudybes... Sulaukė vergovės pabaigos, Lietuvos atkūrimo, patys išeina Anapilin... Kodėl? Kas baisiau nei okupantas kerta mus?

Pasirodo, kad tai duona kasdieninė: kaskart vis rupesnė ir sprangesnė. Peržvelgę šiandienines gyventojų pajamas ir būtiniausias išlaidas, galime konstatuoti didžiulę prarają, kurios Vyriausybė panaikinti nežada. Tik sumažinti - šiek tiek. Kiek tai realiai bus bent tai mūsų visuomenės daliai, kuri jau nebegali dirbti ir taip prisidurti prie duonos kėsnio? Tai visuomenės daliai, kuri dar vieno dešimtmečio, o tuo pačiu ir šviesesnių Lietuvos dienų, jau nebesulauks?

Palyginkime šią dieną su 1990 metais. Patogumo dėlei - nubraukime „O“ nuo šiandieninių

pajamų ir kainų. Taip šiandieninė vidutinė pensija 250 litų sąlyginai taps 25 litais, vidutinė 800 litų alga - 80 litų, 3 litų 10ct. vertės duonos kepalas - taps 31 centu, vertės. Dabar jau galime suformuoti pajamų ir būtinų išlaidų lyginamąją lentelę:

1. Vidutinis atlyginimas 1990 metais	-	170 rb., o 1997 - 80 litų.
2. Vidutinė pensija 1990 metais	-	80 rb., o 1997 - 25 litai
3. Kambarių buto išlaikymas 1990 metais	-	10 rb., o 1997 - 30 litai.
4. Mėsos kilogramas 1990 metais	-	2,1 rb., o 1997 - 2 litai.
5. Duonos kepalas 1990 metais	-	0,36 rb., o 1997 - 0,31 litai.
6. Pieno litras 1990 metais	-	0,26 rb., o 1997 - 0,24 litai.
7. Bulvių kilogramas 1990 metais	-	0,09 rb., o 1997 - 0,09 litai.
8. Mažiausias atlyginimas 1990 metais	-	70 rb., o 1997 - 30 litų.
9. Mažiausia pensija	-	45 rb., o 1997 - 14 litų.

Akivaizdu, kad atlyginimai sumažėjo dvigubai, o pensijos trigubai. Būsto išlaikymas pabrango trigubai, nors maisto kainos panašios. Vienok tai vidutinės pajamos. Jei pažvelgtumėme į mažiausias algas ir pensijas iškart suprastumėme, kodėl daugėja savizudybių tarp senų: jų ir taip buvusios kuklios pajamos ir pragyvenimo lygis nustumuko 6 kartus! Mažus atlyginimus gaunantys - dar gelbstisi papildomais darbais, uždarbiavimu užsienyje ar natūra (sodai-daržai) pridėdant prie algos. Tuo tarpu pensininkai, o ypač invalidai - jau nebeturi jėgų dirbti. Kadangi pramisti iš 3-6 kartus mažesnių pajamų neįmanoma, o Vyriausybė žada padidinti pensijų vidurkį iki 40 lt tik po 2-3 metų, vienintelė išeitis ir belieka: vietoj bado - savizudybė...

Ir tai išsvajotoje nepriklausomoje Lietuvoje. Tuo tarpu kai iki šiolie

aukščiausias valstybines pensijas gauna stribai ir KGBistai, o ne partizanai, gauna sovietmečio kolaborantai - „nusipelnę“ okupantui, o ne mūsų valstybės laisvės pogrindžio kovotojai. Ir tai laisvoji Lietuvoje, už kurią kalėjimuose sėdėjo, tremtyje kankinosi, kraują liejo ir gyvybes aukėjo - duonos nebeįgauna!

O ką bekalbėti apie invalidus,

kuriuos okupantai kas 9-tą Lietuvos gyventoją paliko? Iš jų iki šiolie tyčiojamasi dvigubai: iš pensijos pragyventi neįmanoma, o iš dirbančių - ir pensija atimama ir dar valstybinis mokeskis nuplėšiamas! Kai taip darė okupantas - buvo suprantama. Bet laisvoji Lietuvoje lupti mokesčius nuo tų, kuriems valstybė turi padėti, o nepadedata, tai blogiau nei prie okupantų. Neišgalintys dirbti, neturi iš ko netgi egzistuoti. Tuo tarpu sava valdininkija, o ne okupantų nomenklatūra, kelia savo atlyginimus 10-20 kartų didesnius, nei gyventojų pragyvenimo minimumas. Ir kelia atlyginimus iš mūsų kišenių išpurte.

Beliko mėnuo iki rinkimų į Lietuvos prezidentus. Visų kandidatų programose numatomi dideli darbai ir siekiai. Ką ar jie įžiebs nors kibirkstėlę pasitikėjimo bedalių širdyse? Ar taip ir liks prarasta viltis negrįžtamai...

SYDNĖJAUS LIETUVIŲ NAMUOSE

16-18 EAST TERRACE, BANKSTOWNE. (TEL: 9708 1414)

KLUBO VALANDOS

Pirmd., trečiad., 5 v.v. - 10.30 v.v.

ANTRADIENIAIS KLUBAS UŽDARYTAS

Ketvirtadieniai 5 v.v. - 11.00 v.v.
Penktadieniai 5 v.v. - 12.00 v.v.
Šeštadieniai 12 val. - 1.00 val. nakties
Sekmadieniai 12 val. - 10.00 v.v.

VALGYKLA VEIKIA:

Penktadieniai 6. val. - 8.00 v. p.p.
Sekmadieniai 12.30 v. p.p. - 7 v.v.

ŠVEDIŠKAS STALAS. SMORGASBORD.

Šeštadieniai 12 val. - 2 v. p.p.
ir 6 v.v. - 8 v.v.

Seimos šventės, gimtadieniai ar kas panašaus. Kodėl ne Lietuvių Namuose?
Kodėl nepasiteirauti?
Skambinkite 9708 1414.

Gintaro vyresnioji studentų grupė